

Nie rzucim ziemi, skąd nasz ród
Nie damy pogrześć mowy
Polski my naród, Polski lud
Królewski szczep Piastowy
Nie damy, by nas zgębił wróg!

Tak nam dopomóż Bóg!
Tak nam dopomóż Bóg!

Do krwi ostatniej kropli z żył
Bronić będziemy ducha
Aż się rozpadnie w proch i w pył
Krzyżacka zawierucha
Twierdzą nam będzie każdy próg.

Tak nam dopomóż Bóg!
Tak nam dopomóż Bóg!

Nie będzie Niemiec pluł nam w twarz
Ni dzieci nam germanił!
Orężny wstanie hufiec nasz
Duch będzie nam hetmanił
Pójdziem, gdy zabrzmi złoty róg.

Tak nam dopomóż Bóg!
Tak nam dopomóż Bóg!

Nie damy miana Polski zgnieść
Nie pójdziem żywo w trumnę
W ojczyzny imię, na jej cześć
Podnosi czoła dumne
Odzyska ziemi dziadów wnuk.

Tak nam dopomóż Bóg!
Tak nam dopomóż Bóg!

Przetrwamy złego losu dni,
Duch nasz się z ziem wyzwoli,
Z naszych ofiar, z trudu, z krwi
Powstanie mściciel doli.
W złoty wolności zagrzmi róg!

Tak nam dopomóż Bóg!
Tak nam dopomóż Bóg!

„Rota” Marii Konopnickiej powstała w 1908 roku jako wiersz-protest przeciwko germanizacji i wywłaszczaniu Polaków z ziemi w zaborze pruskim. Poetka napisała go, by podnieść ducha narodowego, szczególnie na Górnym Śląsku. Muzykę do tekstu skomponował w 1910 roku **Feliks Nowowiejski** na obchody 500-lecia bitwy pod Grunwaldem.

- Geneza polityczna: Wiersz był reakcją na brutalną politykę Hukaty (przymusowe wywłaszczenia, rugi pruskie) oraz germanizację dzieci, w tym strajk we Wrześni.
- Pierwodruk: Utwór ukazał się po raz pierwszy 7 listopada 1908 r. w dwutygodniku „Gwiazdka Cieszyńska”.
- Muzyka: Feliks Nowowiejski skomponował melodię, a pierwotnie utwór miał tytuł „Hasło”.
- Premiera: Pieśń została po raz pierwszy publicznie wykonana 15 lipca 1910 roku podczas odsłonięcia Pomnika Grunwaldzkiego w Krakowie.

**„Rota” szybko stała się niezwykle popularnym hymnem patriotycznym,
symbolem wierności ziemi przodków i mowie polskiej.**